

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 682/ 27 marca 2022 ISSN 2080-0010
IV Niedziela Wielkiego Postu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Joz 5, 9a. 10-12

Czytanie z Księgi Jozuego: Pan rzekł do Jozuego: «Dzisiaj zrzuciłem z was hańbę egipską». Rozłożyli się obozem Izraelici w Gilgal i tam obchodzili Paschę czternastego dnia miesiąca wieczorem, na stepach Jerycha. Następnego dnia Paschy jedli z plonu tej krainy, chleby prażone i ziarna prażone tego samego dnia. Manna ustała następnego dnia, gdy zaczęli jeść plon tej ziemi. Nie mieli już więcej Izraelici manny, lecz żywili się tego roku plonami ziemi Kanaan.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7

Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie razem ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.
Szukałem pomocy u Pana, a On mnie
wysłuchał * i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się
radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.
Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał, *
i uwolnił od wszelkiego ucisku..

DRUGIE CZYTANIE

2 Kor 5, 17-21

Czytanie z Drugiego Listu Świętego Pawła
Apostoła do Koryntian: Bracia! Jeżeli ktoś
pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem.
To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe.
Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas
z sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę
jednania. Albowiem w Chrystusie Bóg
jedną z sobą świat, nie poczytując ludziom
ich grzechów, nam zaś przekazując
słowo jednania. Tak więc w imieniu Chrystusa
spełniamy posłannictwo jakby Boga samego,
który przez nas udziela napomnień.
W imię Chrystusa prosimy: pojednacie się z Bogiem!
On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie
znał grzechu, abyśmy się stali w Nim
sprawiedliwością Boga.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Łk 15, 18

Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem:
«Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i względem
ciebie».

EWANGELIA

Łk 15, 1-3.11-32

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza:
W owym czasie przybliżali się do Jezusa
wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać.
Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie,
mówiąc: «Ten przyjmuje grzeszników i jada
z nimi». Opowiedział im wtedy następującą
przypowieść: «Pewien człowiek miał dwóch
synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze,
daj mi część własności, która na mnie przypada”.
Podzielił więc majątek między nich.
Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy
wszystko, odjechał w dalekie strony i tam
roztrwonił swoją własność, żyjąc rozrzutnie.
A gdy wszystko wydał, nastąpił ciężki głód w
owej krainie, i on sam zaczął cierpieć niedostatek.
Poszedł i przystał na służbę do jednego z
obywateli owej krainy, a ten posłał go na
swoje pola, żeby pasł świnię. Pragnął on
napelnąć swój żołądek strąkami, którymi żywiły
się świnię, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy
zastanowił się i rzekł: „Iluż to najemników
mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja
tu przymieram głodem. Zabiorę się i pójdę do
mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem
przeciw Niebu i względem ciebie; już nie
jestem godzien nazywać się twoim synem:
uczyni mnie choćby jednym z twoich najemników”.
Zabrał się więc i poszedł do swojego ojca.
A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego
ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw
niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go.
A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem
przeciw Niebu i wobec ciebie, już nie jestem
godzien nazywać się twoim synem”. Lecz
ojciec powiedział do swoich sług: „Przyniescie
szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie
mu też pierścien na rękę i sandały na nogi!
Przyprowadźcie utuczone cielę i zabijcie; będziemy
ucztować i weselić się, ponieważ ten syn
mój był umarły, a znowu ożył; zaginął, a
odnalazł się”. I zaczęli się weselić. Tymczasem
starszy jego syn przebywał na polu. Gdy
wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i
tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go,
co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: „Twój brat
powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone
cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego”.
Rozgniewał się na to i nie chciał wejść; wtedy
ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on
odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służę i nie
przekroczyłem nigdy twojego nakazu; ale
mnie nigdy nie dałeś kozłęcia, żebym się
zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten
syn twój, który roztrwonił twój majątek z
nieuczciwymi, kazałeś zabić dla niego utuczone
cielę”. Lecz on mu odpowiedział: „Moje
dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko,
co moje, do ciebie należy. A trzeba było
weselić się i cieszyć z tego, że ten brat twój
był umarły, a znowu ożył; zaginął, a odnalazł się”.

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

- Pokuta jak deska ratunku. 2
- Spektakl "Megi" on-line 2
- List Legionu Maryi
nt. Pierwszych sobót miesiąca 3
- Wiara i rozum – Fragmenty
Encykliki JPPII. 3
- 3-6 kwietnia br.
Rekolekcje wielkopostne 4
- Przekaż 1% podatku
na parafialną „Fundację
Ecclesia Villanovensisi”. 4
- 1 kwietnia br - Ekstremalna
Droga Krzyżowa 4

KOMENTARZ

Zaskakująca przemiana młodego człowieka.

1. „Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę”. – to rachunek sumienia.

2. „już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników”. – to żal za grzechy.

3. „Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca”. – to mocne postanowienie poprawy.

4. „A syn rzekł...: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie”. – to szczerza spowiedź.

W tekście nie odnajdujemy opisu tego, co stanowi istotę kolejnego warunku spowiedzi, a którym jest zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.

Jednak wcześniejsze działania młodszego syna pozwalają ufać, że logiczną konsekwencją jego przemiany będzie spełnienie także ostatniego warunku.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Pokuta jak deska ratunku.

Nawrócenie jest nieustannym zadaniem dla całego Kościoła. Jak do niego dążyć? Czy poza spowiedzią niezbędny jest do tego post i czym on jest w praktyce?

Możliwość powrotu

Święty Hieronim nazywał sakrament pokuty „deską ratunku”, którą otrzymuje tonący już po zatonięciu statku. Jest on też pasem ratunkowym, łodzią dla tych, którzy w czasie swojej żeglugi do Boga po wzburzonym morzu światła rozbili swój statek o podwodne skały.

Bóg zostawił człowiekowi wolność, chociaż wiedział, że ten wielokrotnie Go opuści. Stosuje On wobec człowieka specyficzne metody wychowawcze: pozwala mu stłuc szyby w oknach, by się przekonał, jak się mieszka w wyiębionym domu, czy dotknąć ognia – żeby uzmysłowił sobie, że ogień nie tylko świeci. Jednocześnie pozostawił mu możliwość powrotu do ciepłego domu i do rozstrojności korzystania z ognia.

Idealem pierwszych gmin chrześcijańskich było zachowanie stanu łaski chrztu przez całe życie, chociaż nie odmawiano pokutującym grzesznikom przebaczenia. Przełożeni gmin czuwali nad moralnym życiem chrześcijan, wyznaczali pokutę, w ciężkich przypadkach wykluczali grzeszników ze społeczności wierzących. Od II wieku twierdzono coraz bardziej stanowczo, że drugiego przebaczenia nie ma. Po chrzcie pokuta możliwa była tylko jeden raz, bo czyż syn marnotrawny, po powrocie do Ojca, mógłby ponownie od Niego uciec? Usiłowano także wykluczyć z aktu przebaczenia tzw. grzechy główne (zabójstwo, nierząd, odstępstwo od wiary). Zwyciężył jednak tradycyjny kierunek odpuszczania wszystkich grzechów, chociaż z nakładaniem surowych kar pokutnych.

W IV wieku rygorizm, z jakim stosowano pojednanie, doprowadził do spekulatywnego podchodzenia do chrztu: przyjmowano go w późnym wieku, nawet na łożu śmierci (np. Konstantyn Wielki), by nie narażać się na niebezpieczeństwo odmowy przebaczenia w razie ponownego upadku. Coraz mniej wiernych przystępowało do Komunii św. Dlatego od IV wieku rozpoczęły się wysiłki zmierzające do złagodzenia owego nurtu w Kościele. Stopniowo zewnętrzne formy pokuty uległy złagodzeniu i jeszcze przed średniowieczem przyjął się dzisiejszy zwyczaj pokuty cichej – z wyjątkiem przypadków jakiegoś ciężkiego publicznego przewinienia.

W pierwszych wiekach sakramentalnej pokucie podlegały tylko grzechy ciężkie. Lżejsze przewinienia gładzono postem, jałmużną i modlitwą. Święty Augustyn podkreślał moc, jaką w gładzeniu grzechów codziennych ma Modlitwa Pańska, a zwłaszcza prosba: „odpuść nam nasze winy...”.

Regularne spowiadanie się z grzechów powszednich pomaga kształtować sumienie, walczyć ze złymi skłonnościami, poddawać się leczącej mocy Chrystusa. Od XVII wieku, po objawieniach w 1673 r., które miała Maria Małgorzata Alacoque z za-konu sióstr wizytek, w Kościele powstał zwyczaj spowiedzi pierwszopiątkowej, który był niezwykle twórczym impulsem dla życia religijnego. Zwyczaj ten, związany z nabożeństwem do Najświętszego Serca Pana Jezusa, wskazuje na źródło miłosierdzia i pojednania człowieka z Bogiem – jest nim męka i śmierć Jezusa na krzyżu.

Praktyki pokutne

Okres Wielkiego Postu, poza sakramentem pokuty, kojarzy się z licznymi praktykami pokutnymi. Są one formą wspomagającą nawrócenie wierzącego i wyrazem jego pragnienia pozostawania w bliskości z Bogiem. Istniało wiele różnych praktyk pokutnych, wśród nich: posypywanie głowy popiołem, jałmużna, post – rozumiane jako uniżenie duszy przed Bogiem i przyjmowanie postawy zależności wobec Stwórcy. Do takich praktyk nawoływali już prorocy Starego Testamentu, wskazując na istotę owych zewnętrznych praktyk: „Rozdzierajcie serca wasze, a nie szaty!” (Jl 2, 13).

W starożytności chrześcijańskiej wśród form pokutnych znane były: biczowanie (do dzisiaj praktyka procesji biczowników zachowywana jest na Filipinach czy w Hiszpanii); noszenie włosienicy; noszenie worów pokut-

Fot. Elżbieta Wrotek

nych; siedzenie na kamiennym słupie (tzw. stylici, IV wiek w Syrii i Palestynie); praktyka surowych postów o chlebie i wodzie.

Praktyką pokutną była też tzw. prostracja, czyli leżenie krzyżem lub padanie na twarz jako wyraz szczególnego uniżenia przed Bogiem. Gest ten podejmuje m.in. celebrans w liturgii Wielkiego Piątku w kościele. Praktykował go np. św. Jan Paweł II. Inną formą pokuty stały się także nabożeństwa Drogi Krzyżowej odprawiane na długiej trasie nocą i w milczeniu (Ekstremalna Droga Krzyżowa) czy długie, wymagające wyrzeczenia i cierpliwości zachowanie milczenia we wspólnocie lub też pokutne unikanie przez dłuższy czas spotkań z bliskimi.

Ks. Andrzej Zwoliński
Przedruk artykułu z *Niedzieli Ogólnopolskiej*
8/2021, str. 12-13

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artukul/152262/nd/Pokuta-jak-deska-ratunku>

Spektakl "Megi" on-line.

MEGI to spektakl opowiadający historię grzechu i nawrócenia, zainspirowany życiorysem św. Marii Magdaleny. Jest to opowieść o młodej dziewczynie, osadzona we współczesnych czasach, ukazująca jej perypetie, które doprowadziły do poznania Jezusa i oddania Mu swojego życia.

W przedstawieniu grę aktorską uzupełniają rysunki stanowiące scenografię oraz oprawa muzyczna. Dzięki nowoczesnej formie postać św. Marii Magdaleny staje się bliższa dzisiejszemu widzowi, a przesłanie, które wynika z jej życia bardziej uniwersalne.

Wspólnota Przyjaciele Oblubieńca zaprasza do odkrycia historii życia tej niezwyklej postaci, w której każdy z nas może się odnaleźć.

Osoby, które nie mogły obejrzeć Spektaklu na scenie kameralnej Centrum Kultury Wilanów mogą zajrzeć na stronę internetową naszej parafii: www.parafawilanow.pl i obejrzeć SPEKTAKL on-line.

Zapraszamy również do obejrzenia piosenki tytułowej (muz. Mikołaj Grudziński) w wykonaniu Aleksandry Gintrowskiej i polubienia oraz pozytywnego skomentowania posta na profilu Fb naszej parafii o tym wydarzeniu, aby mógł dotrzeć do jak największej liczby osób.

List Legionu Maryi nt. Pierwszych sobót miesiąca.

Szczęść Boże Bracia i Siostry,

w ostatni piątek 25.03 o godzinie 17:00 Papież Franciszek w łączności duchowej z Biskupami, Kapłanami, osobami konsekrowanymi oraz wiernymi zawierzył Rosję i Ukrainę Niepokalanemu Sercu Maryi. Akt ten był zarówno wyrazem miłości wobec bliźniego jak i mocnym przypomnieniem, iż tylko w Bogu jest nasz ratunek. Idąc za przykładem Papieża Franciszka jako wierni winniśmy zadać sobie pytanie: co my możemy uczynić, aby ratować dusze, aby ratować ten świat?

Matka Boża w Fatimie w orędziach wyciągnęła do nas swą pomocną dłoń i podarowała nabożeństwo, które jeśli prawdziwie zagości w naszych sercach może odmienić losy ludzkości. Jest to „Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi”, które zostało ujawnione przez siostrę Łucję w treści II Tajemnicy Fatimskiej. 10 grudnia 1925r. objawiła się siostrze Łucji Maryja z Dzieciątkiem i pokazała jej cierniami otoczone serce.

Dzieciątko powiedziało:

Miej współczucie z Sercem Twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie je wciąż na nowo ranią, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał.

Maryja powiedziała:

Córko moja, spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewierności stale ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez **pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawiają spowiedź, przyjmą Komunię świętą, odmówią jeden Różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastu tajemnicami różańcowymi towarzyszyć mi będą w intencji zadośćuczynienia.**

19 marca 1939 roku Siostra Łucja wypowiedziała takie oto słowa: „To, czy na świecie panuje wojna, czy pokój, zależy od praktykowania tego nabożeństwa, a także od poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi. Dlatego tak bardzo pragnę go szerzyć, szczególnie dlatego, że jest to również wola naszej drogiej Matki w Niebie.”

Drodzy Bracia i Siostry, każdy z nas może ratować nie tylko swoją duszę ale i dusze bliźnich oraz ten świat. Od naszej postawy, od otwartości naszych serc na wezwania nieba zależą losy tego świata. Dlatego też z całego serca zachęcamy i zapraszamy wszystkich do włączenia się w dzieło dane nam jako ratunek od naszej ukochanej Matki czyli do praktykowania Nabożeństwa Pierwszych 5 Sobót miesiąca jako wynagrodzenie składane Niepokalanemu Sercu Maryi. Wierzymy głęboko, że kierując się słowami siostry Łucji, modlitwą szczerą i prawdziwą możemy wyprosić pokój na świecie.

Już najbliższa sobota jest pierwszą sobotą miesiąca. Jest to okazja by odpowiedzieć nawołanie Maryi. Z całego serca zapraszamy 2 kwietnia br. do wspólnej modlitwy. W naszej parafii Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00, a po niej nabożeństwo wynagradzające, na które składa się odmówienie jednej części Różańca i 15 minutowe rozważanie w ciszy.

Pan Bóg wspomże w uczestniczeniu tylko pragniemy być.

Z Panem Bogiem
Legion Maryi

Godziny nabożeństw pierwszosobotnich w sąsiednich parafiach:

Jeśli ktoś nie może uczestniczyć w nabożeństwie w naszej parafii o godz. 07:00, to zachęcamy do uczestniczenia w pobliskich parafiach (podane poniżej godziny mogą ulec zmianie więc prosimy o wcześniejsze upewnienie się co do aktualnych godzin nabożeństwa).

Parafia Rzymskokatolicka Najświętszej Maryi Panny Matki Miłosierdzia
ul. Św. Bonifacego 9
pierwsza sobota miesiąca - o godz. 8.00 - różaniec, o godz. 8.30 - Msza święta i nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi

Parafia Opatrzności Bożej w Wilanowie
ul. Księdza Prymasa Augusta Hłonda 1
Nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi (nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca) w każdą pierwszą sobotę miesiąca o godz. 11.15

Parafia św. Elżbiety
ul. Przyczółkowa 29
I sobota miesiąca. Różaniec o godz. 17:30.
Po Mszy św. adoracja pokutna za Warszawę od 19:15 do 20:30.

Parafia Rzymskokatolicka św. Antoniego Marii Zaccarii
ul. Jana III Sobieskiego 15
I sobota miesiąca. O godz. 11:30 Różaniec św. a o godz. 12.00 zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP.

Parafia Rzymskokatolicka Najświętszej Maryi Panny Królowej Wyznawców
ul. Gwintowa 3, 00-704 Warszawa,
Nabożeństwo maryjne z racji pierwszej soboty miesiąca o godz. 17.15.

Wiara i rozum – cd.

ROZDZIAŁ VI WZAJEMNE ODDZIAŁYWANIE TEOLOGII I FILOZOFII Nauka wiary a wymogi rozumu filozoficznego

68. *Teologia moralna* jeszcze bardziej może potrzebuje wsparcia filozofii. W Nowym Przymierzu bowiem życie ludzkie jest regulowane przepisami w znacznie mniejszym stopniu niż w Starym. Życie w Duchu Świętym prowadzi wierzących do wolności i odpowiedzialności, które wykraczają poza samo Prawo. Niemniej Ewangelia i pisma apostołskie zawierają zarówno ogólne zasady chrześcijańskiego postępowania, jak i przepisy szczegółowe. Aby stosować je w konkretnych okolicznościach życia osobistego i społecznego, chrześcijanin musi umieć posługiwać się w pełni swoim sumieniem i wykorzystywać swą zdolność rozumowania. Oznacza to, innymi słowy, że teologia moralna musi odwoływać się do właściwie uformowanej filozoficznej wizji natury ludzkiej

i społeczeństwa, a także ogólnych zasad rządzących wyborami etycznymi.

69. Można by podnieść zastrzeżenie, że we współczesnym kontekście teolog powinien odwoływać się nie tyle do filozofii, co raczej do innych form ludzkiej wiedzy, takich jak historia, a zwłaszcza nauki przyrodnicze, których niezwykłe postępy w ostatnim okresie budzą powszechny podziw. Z kolei pod wpływem zwiększonej wrażliwości na więzi między wiarą a kulturą niektórzy utrzymują, że teologia winna częściej sięgać do tradycyjnych form mądrości, a nie do eurocentrycznej filozofii pochodzenia greckiego. Inni natomiast, wychodząc z błędnej koncepcji pluralizmu kultur, zwyczajnie kwestionują uniwersalną wartość dziedzictwa filozoficznego przejętego przez Kościół.

W poglądach tych, obecnych już zresztą w nauczaniu soborowym⁹², zawarta jest pewna część prawdy. Odwołanie się do nauk przyrodniczych może być w wielu przypadkach użyteczne, ponieważ pozwala uzyskać pełniejszą wiedzę o przedmiocie studiów, nie należy jednak zapominać, że niezbędne jest tu pośrednictwo refleksji typowo filozoficznej, krytycznej i zdolnej wznieść się na odpowiedni poziom ogólności. Refleksji tej wymaga zresztą także owocna wymiana między kulturami. Pragnę zwrócić uwagę przede wszystkim na to, że nie wolno zatrzymywać się na pojedynczym, konkretnym przypadku, zaniedbując podstawowe zadanie, jakim jest ukazywanie uniwersalnego charakteru treści wiary. Nie należy ponadto zapominać, że szczególny wkład myśli filozoficznej polega na tym, iż pozwala ona rozpoznać — zarówno w różnych koncepcjach życia, jak i w kulturach — «nie to, co ludzie myślą, ale jaka jest obiektywna prawda»⁹³. Tym, co może być przydatne dla teologii, nie są rozmaite ludzkie poglądy, ale wyłącznie prawda.

Fragmenty Encykliki JP II
Ciąg dalszy w natępnym numerze Klimatów

IV Niedziela Wielkiego Postu – 27 marca 2022 r.

1. Nabożeństwo Gorzkich Żali zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o 12.30. – dla dorosłych, o 16.30. – dla dzieci oraz o 18.30. – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.
3. W tym tygodniu przypada I piątek i I sobota miesiąca.
W piątek, 1 kwietnia, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa zostanie odprawiona o godz. 12.00., a o godz. 18.00. Msza św. z intencją wynagradzającą Bożemu Sercu. Po Drodze Krzyżowej odprawimy nabożeństwo pierwszopiątkowe, które poprowadzi Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym, wraz z Kapłanem. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać: rano i od godz. 16.00. W sobotę, 2 kwietnia, zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP o godz. 7.00., a po Mszy św. nabożeństwo wynagradzające. W dzisiejszych Klimatach znajdziemy artykuł o przesłaniu Matki z Bożej z Fatimy, wzywającym do praktykowania nabożeństwa Pierwszych Sobót miesiąca.
4. Z piątku, 1 kwietnia na sobotę, 2 kwietnia w naszej parafii, odbędzie się ósma Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "zatrzymania aborcji". Adoracja rozpocznie się o godz. 19.30, a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i facebooku.
5. Rekolekcje parafialne, które rozpoczniemy w niedzielę, 3 kwietnia, będą trwały do środy 6 kwietnia br. W tych dniach druga Msza św. wieczorna w poniedziałek, wtorek i środę będzie odprawiana o godz. 19.00., a nie jak zwykle o godz. 18.00. Zmieniając godzinę wieczornej Mszy św. chcemy umożliwić udział w rekolekcjach osobom, które wracają później z pracy. Rekolekcje poprowadzi ks. Rafał Urbiak. W tym roku nie będzie rekolekcji wielkopostnych dla dzieci ze szkół podstawowych i młodzieży licealnej.
6. Zapraszamy na Ekstremalną Drogę Krzyżową na trasie Rososz-Wilanów. Rozpocznie się ona 1 kwietnia br. o godz. 21.00 Mszą św. w parafii Narodzenia NMP w Rososz. Chętni muszą się zarejestrować na stronie www.edk.org.pl.
7. Urząd Dzielnicy Wilanów uruchomił specjalny adres e-mail: ukraina@wilanow.pl, na który należy kierować wszelkie zapytania i zgłaszać wszystkie formy pomocy dla Ukraińców.
8. Caritas Archidiecezji Warszawskiej tradycyjnie już, w okresie Wielkiego Postu, rozprowadza świece Wielkanocne. Środki uzyskane z tego tytułu przeznaczone są na potrzeby najuboższych dzieci. Świece Caritas można nabyć przed kościołem.
9. Zapraszamy do wypełnienia ankiety synodalnej. Ankiety można pobrać skanując kod QR z plakatu umieszczonego na drzwiach kościoła i w gablocie oraz ze strony internetowej parafii, gdzie można wypełnić ankietę także on-line.
10. Dziś członkowie Kół Żywego Różańca zbierają ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego.
11. Wraz z Centrum Kultury Wilanów zapraszamy na koncert muzyki pasyjnej w wykonaniu Izabeli Kopeć (mezzosopran) z zespołem kwintetu smyczkowego, który odbędzie się w naszym kościele w następną niedzielę, 3 kwietnia br., o godz. 16.00.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

3-6 kwietnia 2022 r.
Msze święte
w poniedziałek, wtorek i środę
o godz. 17.00 i 19.00

**Rozlicz PIT i przekaz 1%
podatku na parafialną
„Fundację Ecclesia
Villanovensis”
numer KRS: 0000331641**

**Więcej informacji na stronie:
www.parafiawilanow.pl**

Program do rozliczenia PIT PIT-
OP dla emerytów i rencistów.

Przekaz Twój 1%

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: [@ParafiaWilanowAnna](https://www.facebook.com/ParafiaWilanowAnna)

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

1 kwietnia br. o godz. 21.00

**EKSTREMALNA
DROGA KRZYŻOWA
na trasie Rososz-Wilanów**

Chętni muszą się zarejestrować
na stronie www.edk.org.pl.

**Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca**

13.03.-10.04.2022

*Módlmy się o pokój na świecie,
a szczególnie na Ukrainie
oraz prosimy Maryję,
aby przyniosła otuchę
wszystkim ofiarom wojny.*